

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{9}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{1}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{1}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{1}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{1}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

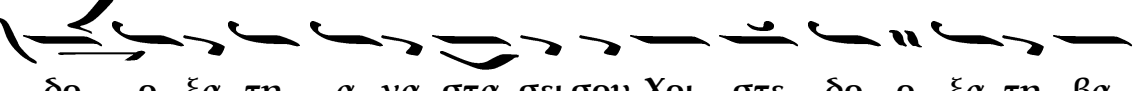
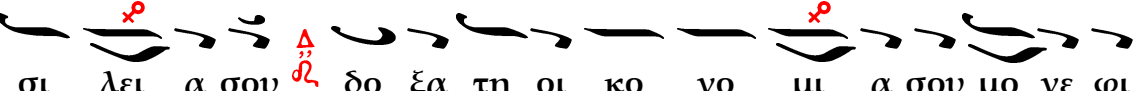

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

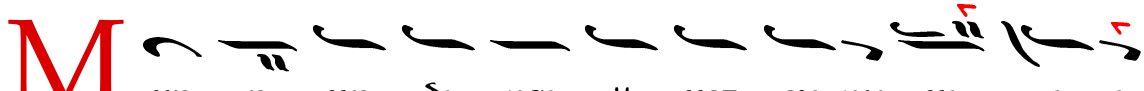

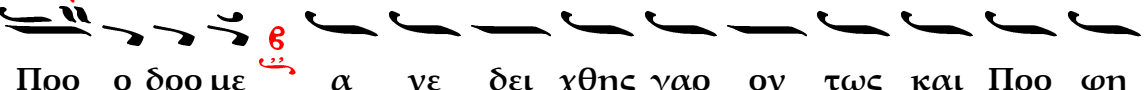

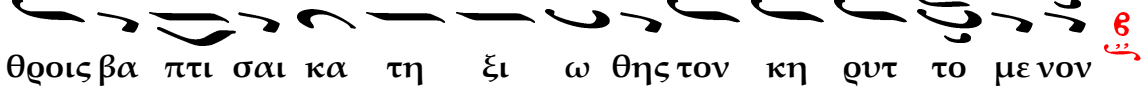
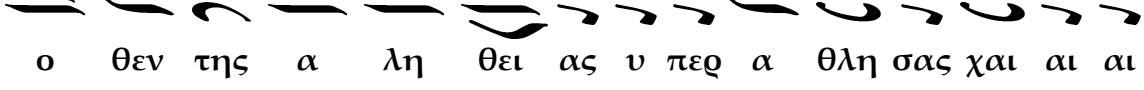

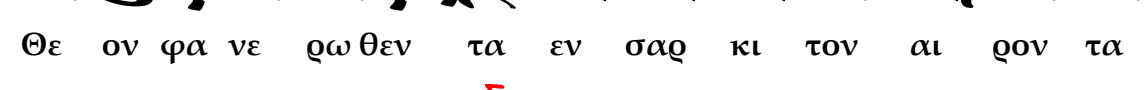
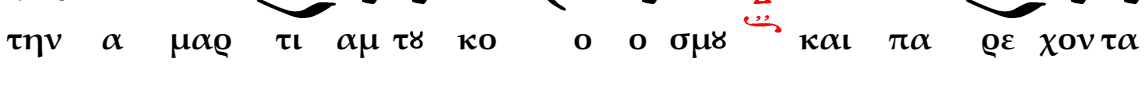
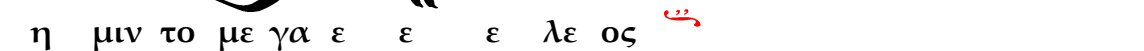
μα $\frac{1}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη βα

 σι λειασου δοξατη οικονομια σου μονεφι

 λαανθρωωπε

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Δι-θ

Mνη ημηδικαισμετ εγκωμιιι

 ων σοι δεαρκεσει η μαρτυρια τσ Κυρισ

 Προοδρομε ανεδειχθης γαρ οντως και Προφη

 των σε βασιμωω τερος οτι και ενρει

 θροις βαπτισαι κατηξιωθης τον κηρυττο μενον

 οθεν της αληθειας υπεραθλησας χαι αι αι

 αι αι αι ρων ευηγγελισω και τοις εν αδη

 θεον φανερωθεν τα ενσαρκι τον αι ρον τα

 την αμαρτι αμ τσ κοοοσμη και παρεχοντα

 ημιν το μεγα εεελεος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερω εν νοι αν παν τα υπερω εν δοξα
τα σα Θεο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε - θ

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρων τεσ νε
κροι τη αστρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λε ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φκαι μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν

μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

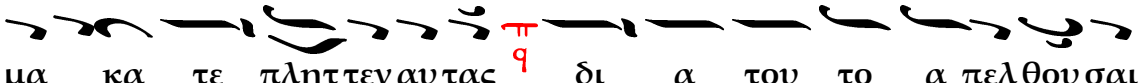

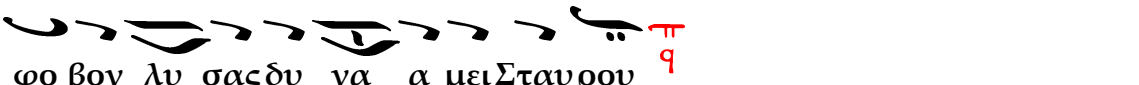
Ἦχος ♯ Πα ρ

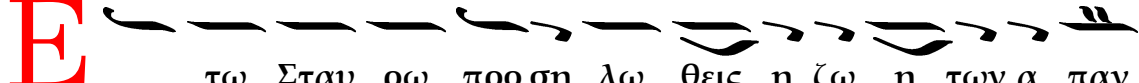

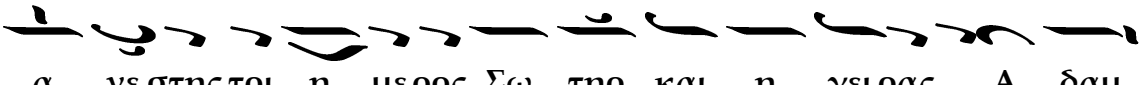
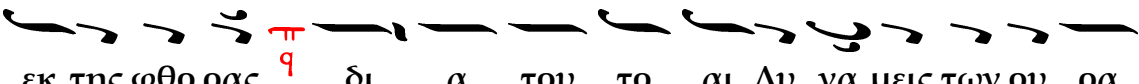
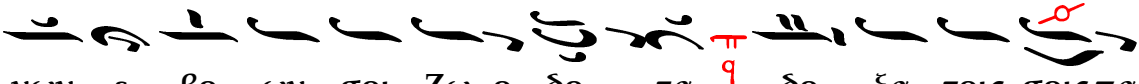
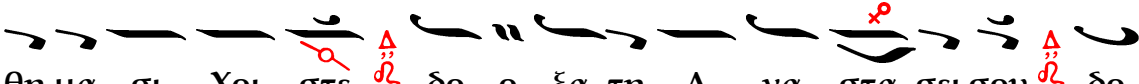

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων βα στα σα σα τον Κτιστην σου δο ο ξα τω ε νοι κη
σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου
τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κς ς σς

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

 ε τρεμον ^{π 9} ο τα φος ε ξη στραπτε ζω ην ^{Δ 2} το θα αυ

 μα κα τε πληττεναυτας ^{π 9} δι α του το α πελθουσαι

 τοις μαθη ταις ε κη ρυττον την ε γερσιν ^{π 9} τον Α δην ε

 σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος ^{Δ 2}

 και φθα ρεν τας συ νη γειρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως

 φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου ^{π 9}
 Δόξα.

E

 τω Σταυ ρω προση λω θεις η ζω η των α παν

 των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος ^{π 9}

 α νεστης τρι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ

 εκ της φθο ρας ^{π 9} δι α του το αι Δυ να μει των ου ρα

 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα ^{π 9} δο ξα τοις σοις πα

 θη μα σι Χρι στε ^{Δ 2} δο ο ξα τη Α να στα σει σου ^{Δ 2} δο

 ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^{π 9}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ἱ. Κε - ϑ.

M α ρ ι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α
 να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει
 νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
 θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη
 ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
 και σω ζεις τους δουλους σου

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π. ἁ. Κε ρ

T ον εκ μη τρας Προ φη την α να δει χθεν τα η μιν
 και εκ στει ρας φω στη ρα τη οι κσ με ε νη φαι δρωσ
 προ ελ θον τα εν ω δαι αις α νυ μνη σω μεν τσ Χρι
 στσ τον Βα πτι στην και νι κη φο ρον αθ λη την τον Προ ο
 δρο μον Ι ω αν νην πρε σβεν ει γαρ τω Κυ ρι ι ω
 ε λε η θη ναι τας ψυ χας η ημων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. ᾠχος πλ' Νη ς

Ε κ της στει ει ρας εκ λα αμψαςψη φω Θε ς και
δε σμα α δι αρ ρη η ξαςγλωσσης πα τρος ε ε δει
ξας τον η λι ον ε ως φο ροναυ γα ζοντα και λα οισ
εν ε ρη η μω τον Κτιστηνε κη ρυξας τον α μον
τον αι ροντα τσ κο σμητα πται σμα τα ο θεν και προς ζη
λο ον βα σι λε α ε λε εγ ξας την ε εν δο
ξον κα ραν σσ α πε τμη της α οι δι με Ι ω αν
νη πα αν ευ φη η με πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω
των πται σμα α των α φε σι ιν δω ρη σα σθαι τοις ε
ορ τα ζσ σι πο ο θω την α γι αν μνη η μη ην σσ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π α να γι ι α Παρ θε ε νε Μη τηρ Θε ς
της ψυ χη ης μσ τα πα α θη τα χα λε πα θε ρα
α πευ σον δε ο μαι και συγ γνω μην πα ρα σχσ μοι των
ε μων πται σμα α των α φρονω σων ε πρα ξα την ψυ

χην και το σωω μα μο λυ νας ο α θλι ος οι μοι
 τι ποι η σωω εν ε κει νη τη ωω ρα η
 νι ι κα οι Α γγε λοι την ψυ χην μω χω ρι ζω σιν
 εκ τω α θλι ω μω σω μα α τος το τε Δε σποι να
 βο η θει α α μω γε νω και προ στα α α τη ης
 θερ μο τα τος σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο δω ρος
 σω α α χρα αν τε

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σω
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τω θα να α
 τω δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δω
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^υ₉

Τι τα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι^υ₉ ω μαθη

τριαι κιο να τε^υ₉ ο αζραπτων εν τω τα φω Α

γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις^υ₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^υ₉ ο Σωτηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^υ₉

Λι ανρω ι μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μα σθη νο λο γσσαι^υ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Αγγελος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^υ₉ την α να στα σιν δε Αποστολοις ει ει

πα α τε^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^υ₉

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θς ς σαι προς το μνη η μα σς Σω τερ^{υ ρ} εν η χς ς ν
το Α γγε ε λς προς αυ τα ας φθε γγο με ε νς τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{υ ρ} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τς μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν ς} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{υ ρ}

Π ρο σκυ νς ς μεν Πα τε ε ρα και τον τς ς τς
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{υ ρ} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{υ ρ} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{υ ρ}

Κ αι νυ νυ και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχε ς ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α **A** λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ **A** λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α **A** λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ **A** λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρηῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϑ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π₉

T οις ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται ^Δ₂₂ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π₉

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω **π** δι α του το α σωμεν
τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α **π**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρητων σων υ ψωσας με νο μων **Δ** α ρε
ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε **π**

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρου ρησον **Δ** μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας **π**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α ^π

Επι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των ^Δ κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι ^π

^χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^Δ

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ^Δ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν ^π μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ου προ σω ποις ^π

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^π9

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^Δλι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^ζπα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^χ ^Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθη, καὶ ἐν ἀ
μαρτίαις ἐκίσθη σήμερον ἡ μητέρα μου.

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γὰ ἀπῆσας, τα
ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέδηλωσας
μοι.

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γὰ ἀπῆσας, τα
ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας
σέδηλωσας ἀδελφὰ
ἀδελφὰ μοι οἱ οἱ οἱ
Ὁ ἀχόρος.

Eἰς πολλὰ ἐετηδεσποτα.

Pάντι ἐμευσώπω καὶ καθάρισθη ἡ σο
μαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι.

Aκούτι ἐμοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τετα πεινω με

να

Aποσρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου και πασας τας ανομινας μου εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Mη απορριψης με απο τω προσωπο σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σ σα μ α την
δι και ο συ νην σ α

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ α

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι με νον
καρ δι αν συν τε τρι με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σ α
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ α
σα λη μ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σ α σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

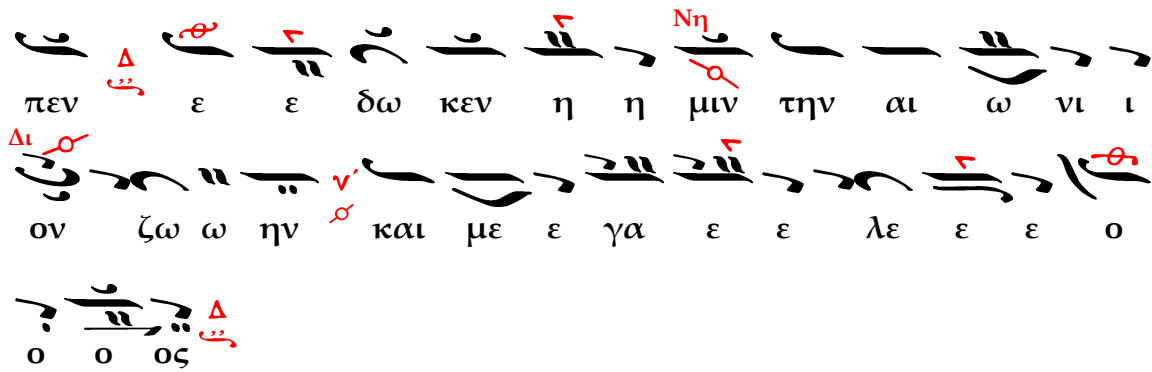
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας

τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μύσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Δόξα.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς

συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον, Δὸς μοι φησί, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραζε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠδὴ σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκον ἔπραξας;

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων, σὺ προϊστάμενος, μῆξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον, χαίρων διήνυσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι, δῶρον ποθοῦμενον.

Δόξα.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε· κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον, Κάραν ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη φιλόανθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠὺδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω

οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου, πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλή τοῦ νηστεύοντος, παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ, πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν ἡ παῖς· καὶ διὰ οἷστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε, σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτόν· φησὶ γάρ· Ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ξίφει,

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν ἀχένα χαλκός.

Ὅς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσώτερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς καὶ τοῖς ἐν γῆ καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθείς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἀγιωσύνην περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερῶργως καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδαιτιώμενος, καμήλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῆ· ὁ τοὺς ὄρους ὑπερβάς τῆς φύσεως καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοίνυν, ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινήθεις ζήλω ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιχοῦ πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίῶν τελουμένων καὶ πότου δαφιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ καὶ ἐπεδόθη μαχλώση καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούση τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὁδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνων ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

* * *

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῆς ἐξ Αἰγίνης. (†892)
 Διὰ τὴν σεβασμίαν ὅμως καὶ πένθιμον ἅμα ταύτην ἡμέραν, ἡ μνήμη αὐτῆς μετατίθεται τῇ γ' Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μεταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου αὐτῆς, ἐορτάζεται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Θεοπίστης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαβίνης καὶ Σεραπείας τῆς δούλης αὐτῆς, τῶν ἐν Μεδιολάνῳ. (†290)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς καταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ ἐπιλεγομένου Σιαμάκου, ἐκ Κρήτης διὰ τὸν φόβον τῶν ἐκεῖσε ἐπελθόντων Ἀγαρηνῶν εἰς Ζάκυνθον. (1669) Πανήγυρις δὲ καὶ Λιτάνευσις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ Κώμῃ Γαϊτάνιον τῆς Ζακύνθου.
Στίχ. Ἀφείς ῥέοντα ὡς ἐχέφρων Ἰωσήφ,
 Αἴδιά τε νῦν, Ὀλύμπῳ εὐρες.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Κανδίδης (†418) καὶ Γελασίας (†422) τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης τῆς Κύπρου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Βασιλείου Α' Μακεδόνοσ. (†886)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σαβίνης τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†126)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Σαβίνης ἐν Τρουὰ (Troyes) Γαλλίας. (†275)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κανδίδης μαρτυρησάσης ἐπὶ τῆς Ὀστίας ὁδοῦ, ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ῥώμης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐθυμίου, Ῥωμαίου φυγάδος εἰς Περουγίαν (Perugia) μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου τοῦ ἁγίου Κρησκεντίου, κατὰ τὸν διωγμὸν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (8' αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδέλφου, ἐκ τῶν πρώτων ἐπισκόπων τῆς Μέττης (Metz) καὶ Ὁμολογητοῦ. (9' αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεββίου (Sæbbi), βασιλέως τοῦ Ἑσσεξ καὶ εἶτα μοναχοῦ. (†694)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μεδερίκου (Medericus, Merry), μοναχοῦ τῆς μονῆς ἁγίου Μαρτίνου ἐν Αὐγουστοδύνῳ (Augustodunum, Autun), ὅπου κατέστη καὶ ἡγούμενος. (†700)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βελλεϊκου (Velleicus, Willeic), ἐξ Ἀγγλίας, ἀκολουθήσαντος ἱεραποστολικῶς τὸν ἅγιον Σουϊθβέρτον (Swithbert) εἰς Γερμανίαν, ὅπου καὶ κατέστη ἡγούμενος τῆς Βασιλονήσου (Kaiserswerth). (8ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐδβόλδου (Edwold), ἐρημίτου εἰς Κέρνην Δορσέτης (Cerne Dorset) ἐν Ἀγγλίᾳ. (9ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβερίχου (Alberic), μοναχοῦ ἐν Λουτρῷ Ῥωμαϊκῷ (Bagno de Romagna) Ἰταλίας. (†1050)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξάνδρου, ἡγουμένου Βόσης (Voche), πλλησίον Γαλίτσης (Galich). (16ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Στρουμίτσης καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσαντος. (†1794)

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Χριστέ, πρεσβείαις ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευσαν
τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ
μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας
τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

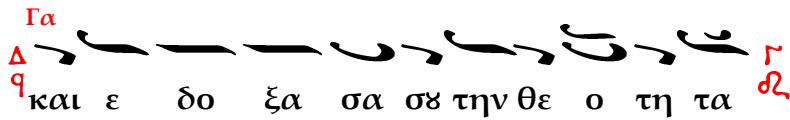
ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' β' Νη

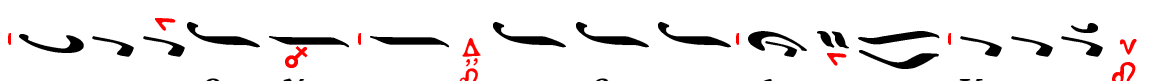
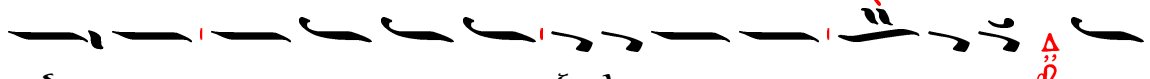

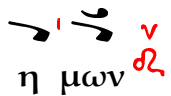
Ρ αβ δος εις τυ υ ποντῶ μω στη ρι ου πα ρα λα μ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε

 ρε ε α ^ν τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ κλη σι

 α νυν ^{Δι} ε ξην ^{Νη} θη η σε ^Δ ξυ λον Σταυ ρου εις κρατος και στε

 ρε ω ^ν ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος ^Δ Γα ρ

Ε ^{Γα} ι σα κη η κο α Κυ ρι ε ^ν της οι κο νο μι ι

 ας σϑ το μυ στη ρι ον ^{Νη} κα τε νο η σα τα ερ γα σϑ

^{Γα} και ε ^Δ δο ξα σα σϑ την θε ο τη τα ^ν

ᾠδὴ ε' Ἦχος ^Δ Νη

Ω ^{Νη} τρισμα κα ρι ^ν ι ζον ξυ υ ^ν υ λον εν ω ε

 τα α α θη ^ν Χρι ^Δ ζος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος ^ν

 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας ^Δ το

 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ

 κι ^Δ τω πα ρε ^{Νη} χο ον τι ^Δ την ει ρην ην ταις ψυ χαις η

 η μων ^ν

ᾠδὴ ς'

Ν ^{Νη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα ^ν α ^ν αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὠδὴ ζ'

Ε εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
 βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
 μι ι α ασ θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυ ρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χσν τι δρο σο βο λω Πνε υμα
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ πε ρ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Νη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθμοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

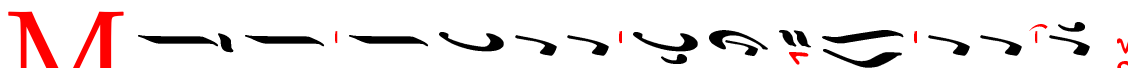

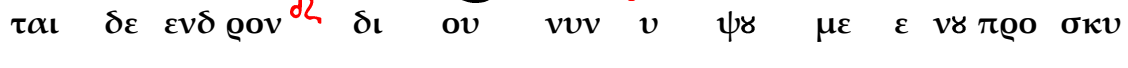
5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
 ᾠδὴ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρω γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λτω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρω κα

τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω

Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
 μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στς τη η προ
 στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
 πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνσ ς ς
 ς ςς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
 τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
 ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Και του Προδρόμου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι-θ

Τον εν Προ φη ταις μει ζο να γνωω ρισθε εν τα
 και Α πο στο λων προ κρι τον γε ε γο νο ο τα
 υμ νοις εγ κω μι ων στε ε φα νω ω σω μεν τον Προδρο μο
 ον της χα α ρι τος την κε φα λην γα αρ ε τμη η θη
 δι α τον νο μο ον Κυ ρι ι ς ς

Ἔτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

Ο α σελ γης Η ρω ω δης τον της α γνει

ας φυ τερ γον σε Βα πτι στα Ι ω α αν νη
κα ρα το μη ησας δο λε ρως σε τες ε λεγ χς
ς της γλω ωτ της τε μειν δικ ι σχυ υ σεν ο
λω ως

Θεοτοχίον.

Η την α ραν τς κο ο σμτ τω θει ω το
κω σε μνη ε ξα φα νι σα σα ποι ομ νην
σε λι τα νε ευ δ σαν πι στως α πο παν τοι
ων κιν δυ υ νων ρυ σαι πρε σβει αι αις σε Κο
ρη η

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα ανων αι νει τε αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι οισ α α αυ
 τ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
 α α θος και δοξα ζο μεν σου τη ην α να α
 α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι
 της δυ να με ε ε ως α α αυ

O σταν ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα
 να τον καταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε
 κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

O τον Α δηνσκυ λε ευσασκαι τον αν θρω πον α να

στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

T ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Προδρομοῦ, γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Ἄδ' Νη ς

Στίχ. ε'.
Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος την ι ε ραν Κε

φα λην και Α γγελοισ αι δε σιμον α σελ γες α κο λασ

τον πε ρι ε φε ρε κο ρι ον την ε λεγ ξασαν

γλω ωσ σαν πα ρα νο μον τη μοι χα λι ι δι μη

τρι προ σε φε ρε ω ω της α φα τσ α

νο χης φι λανθρωπε δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Στίχ. ς'.
Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ

μη πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Ω^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος την ι ε ραν Κε
 φα λην^ε και Α γγελοις αι δε σιμον^π α σελ γες α κο λαο
 τον^δ πε ρι ε φε ρε κο ρι ον^π την ε λεγ ξασαν
 γλω ωσ σαν πα ρα νο μον^π τη μοι χα λι ι δι μη
 τρι προ σε φε ρε^π ω ω της α φα τσ α^ε
^{Πα} νο χης φι λαν θρω πε δι ης Χρι στε^π σω σοντας ψυ χας η
^{Νη} μων^δ ως μο νος ε ευ σπλα γχνος^ν

Στίχ. ζ. Δίκαιος ως φοίνιξ άνθήσει
 και ω σει κε δρος η
 εν τω λι βα νω πλη θυν θη σε ται^ε

Ω της Η ρω δα πα ρω σε ως ο α τι μα σας
 Θε ον^ε ταις τσ νο μη εκ λυ σε σι^π την των ορκων τη ρη
 σιν^δ δο λε ρως υ πο κρι νε ται^π και τη μοι
 χει ει α φο νον προ στι θη σιν^π ο σκυ θρω πα α ζειν
 σχη μα τι ζο με νος^π ω ω της α φα τσ α^ε συμ
^{Πα} πα θει ας Δε σπο τα δι ης Χρι στε^π σω σοντας ψυ χας η

μων ^{Νη} ως ^{δλ} μο ^Δ νο ^ς ε ^ν ευ ^{δλ} σπλα ^γ χνο ^ς

Στίχ. η'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, ^ε και ^ε παι ^{νε} ^Χ θη ^{σο} νται ^{πα} ντες ^{οι} ^ε ευ ^{θεις}

τη ^{καρ} δι ^α

Ω ^{Πα} της ^υ περ ^ν εν ^{εκ} πλη ^{ξε} ως ^{των} Προ ^{φη} των ^η

σφρα ^{γις} ^ε ο ^ε πι ^{γει} ος ^Α γγε ^{λος} ^{πορ} νι ^{κη} σορ ^{χη} σε

ως ^α να ^{δει} κνυ ^{ται} ^ε παθ ^{λον} ^η θε ^ο

λο ^ο γος ^{γλω} σα ^{προ} σφθε ^{γγε} ται ^{και} τοις ^{εν} Α ^α

δη ^{Χρι} στ^ε προ ^α γγε ^{λος} ^ω ω ^{της} αρ ^{ρη} τ^ε σ^ε ^{προ}

μη ^{θει} ας ^{Δε} σπο ^{τα} δι ^{ης} Χρι ^{στε} ^{σω} σον ^{τας} ψυ ^{χας} η

μων ^{Νη} ως ^{δλ} μο ^Δ νο ^ς ε ^ν ευ ^{δλ} σπλα ^γ χνο ^ς

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ^ο ο ^{ξα} Πα ^α τρι ^ι ι ^ι και ^{Υι} υι ^ω και

Α ^{γι} ω ^{Πνευ} μα ^α α ^{τι}

Π ^{Πα} α ^α α ^{λιν} Η ^{ρω} δι ^ι ας ^{μαι} αι ^{αι} αι

νε ε ε ε ται ^{Πα} πα α λι ι ιν τα ρα ατ τε ε ε ε
 ται ^{Δι} ω ο ορ χη μα α δο ο λι ι ι ι ον
^{Πα} και πο ο τος με ε ε τα δο ο ο ο λου ου ο
 Βα πτι στης α πε τε ε ε μνε ε το ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ^{Πα} και Η ρω ω δης ε ε τα ρα α ατ
 τε ε ε ε το ^{Κε} πρε σβει αι αις Κυ ρι ι ι ε ε
^{Πα} του ου ου σου ου ου Προ ο δρο ο ο μου την ει ρη
 νην πα ρα ασχουται αις ψυχαι αι αις η η η η μων
 Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι-θ

^Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης η χ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κλη ται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ⁹

Π ρος δε ξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας⁹

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

Α μην⁹

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας

Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Α γι ὦ Πνε υ μα τι ἑ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα

σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε τὸ τέλος πε ε ε ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λϺ Ϻ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε 9

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
θε ον φα νε ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ω ω ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα}
 ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
 μι ι ι ις

A^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ **Κε** λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Ε Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ **Πα** α α α α α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα 29ης Αὐγούστου.

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ **Χ** Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο βε εχ θρα ε ξε λθ ς την ψυ χη ην μθ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ **Χ** Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιγ' 25-32)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 146).

ᾠχος Δι

Αλληλη λυ ι ι α Αλληλη λυ Α α α α α λληλη
λυ ι ι ι ι α Α α α α α λληλη η η
λη λυ λυ λυ λυ ι ι ι ι α
Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
ρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
ε ε ε ται

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Χ Π ε φ υ τ ευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις
 αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η
 σϑ ϑ ϑ ϑ σιν

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α
 α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ς' 14-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέως

αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἑρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἑρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἄρεσάσης τῷ Ἑρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι Ὅ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

ᾠχος ἰὲ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

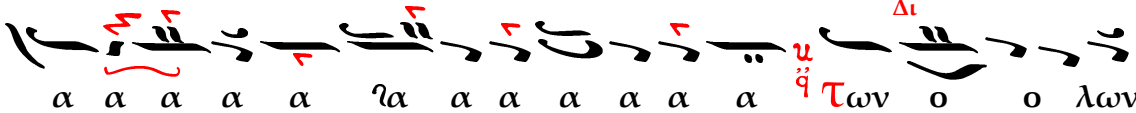
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Δευτέρᾳ.

ᾠχος ἰ Πα ρ

ι τα α α α α α α α α
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε

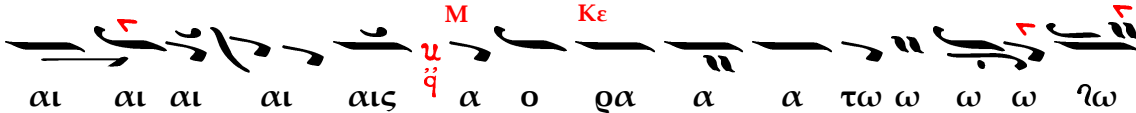
ρου βι ι ι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι κω ω ως ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ον τες ^{Πα} και αι αι αι τη η
 η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι
 οι οι οι οι ζω ο ^{Δι} ποι ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ^Δ Τρι
^{Κε} α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ^{Πα} τον
 τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ον ^{Ζω}
 προ σα α α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε
 ες ^Μ πα α σα αν την ^{Πα} βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι
 ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η η ην ^{Ζω} α
 πο θω ω ω με θα α ^{Πα} με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρι ι ι με ρι μναν ^{Πα}
^{Πα} Ω ω ως το ο ο ο ο ο ο ον Βα
 α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ^{Κε}

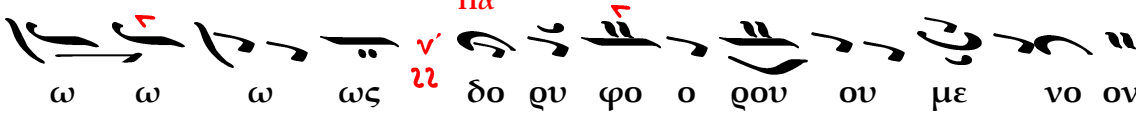

α α α α α ρα α α α α α ^{Δι}των ο ο λων

^{Πα}

υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

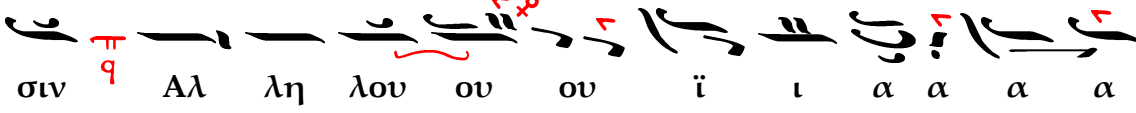

με ε ε ε ε νοι ^πϩ

^{Πα}**Τ**
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

αι αι αι αι αις ^Μα ο ρα ^{Κε}α α τω ω ω ω ρω

ω ω ω ως ^{Πα}δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

τα α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

σιν ^πϩ Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

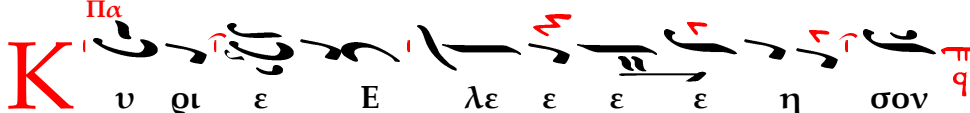

α α α α α α α α ^πϩ

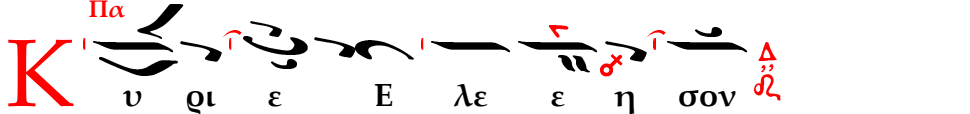
Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

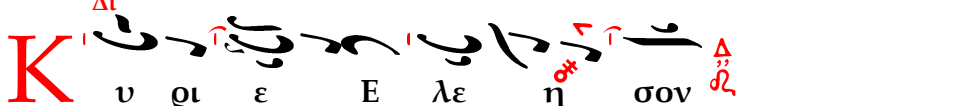
(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πὰ ϕ

^{Πα}**Κ**
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^πϩ

^{Πα}**Κ**
υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ΔΔ

^{Δι}**Κ**
υ ρι ε Ε λε η σον ^ΔΔ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

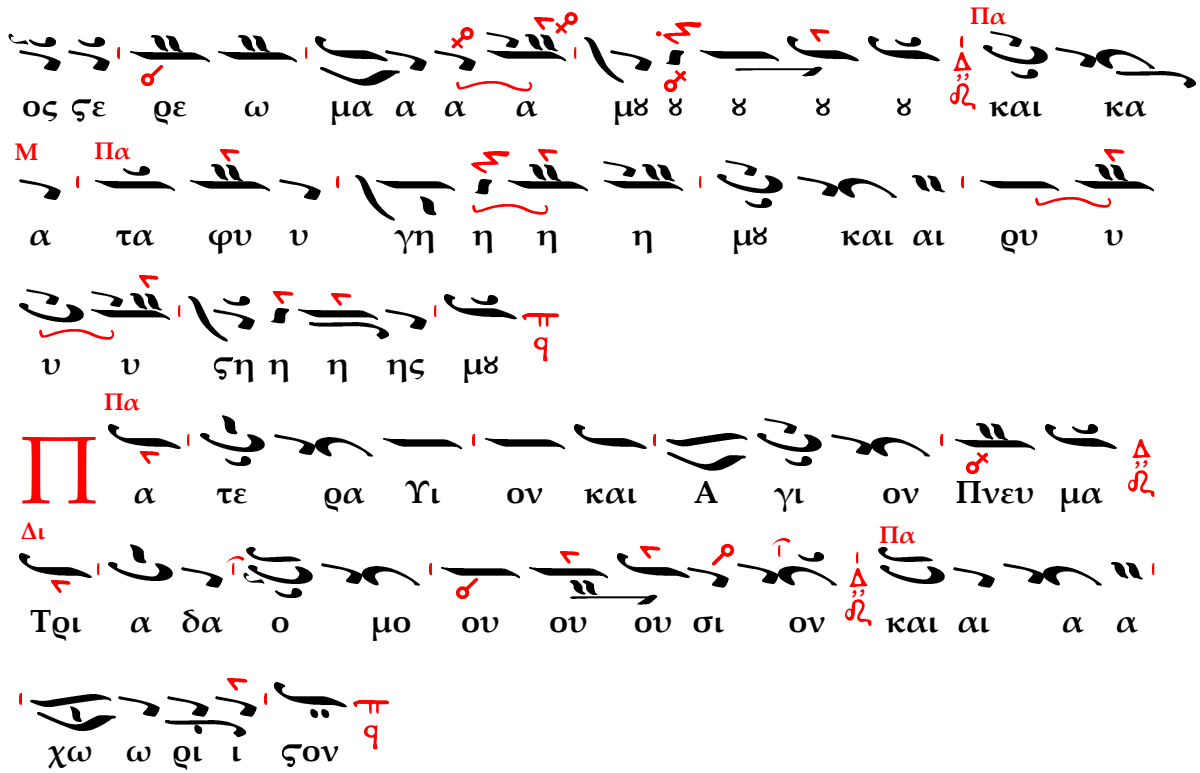
^{Δι} μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η μϑ και αι ρυ υ ςη ης

^{Πα} μϑ

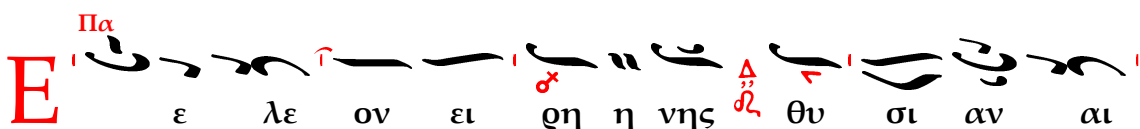
Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{ἕτερον ἄργον}

^{Δι} ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ Κυ ρι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τδ Πνευ μα το ος οσ

Ε^{Πα} ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης οσ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α^Μ α μην

Α^{Μ Πα} α α α μη η η η η η η η ν

Σ^{Πα} ε υ μνδ ς ς ς ς ς ς ς ς μεν σε

Ευ λο γδ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι

στδ ς ς μεν Κυ υ ρι ι ε και δε ο

με θα α οσ ο Θε ε ο ος η η μων

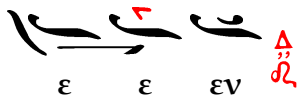
Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
σήμερον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾿ ἦ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. Ι.Α.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

ᾠδὴ ἢ Πα ρ

A Πα
ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω ως
μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ςον και
πα α να μω ω ω ω μη η η η τον και μη
τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω ω ων
την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε ρσ ς
βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν
Πα
α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι ι
ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
ο γον τε ε κσ ς ς ς σα α α αν την ο
ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε
ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε

Συνετέθη κατ' ἔτος , α Δ πδ ' , Ἰανουαρίου γγ ' , ἐν τινι Goody's.
 Ἄντεγράφη , α Δ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , ἐν τῇ ἡμέρα τῶν κατὰ κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 τη η η η ην θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ θε ε ϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ων χε ρϛ ϛ βι ι μι
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως θε ον λο ο ο ο

γο ο ο τε ε ε εκϛ ϛ ϛ ϛ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνοῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

ᾠχος 4 Πα ρ

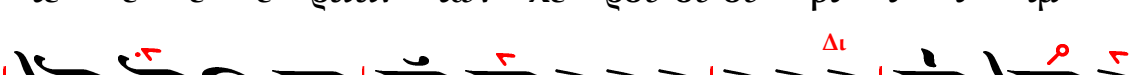

A ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε
 ϛ ϛ ϛ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των
 Χε ρϛ ϛ ϛ βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
 συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

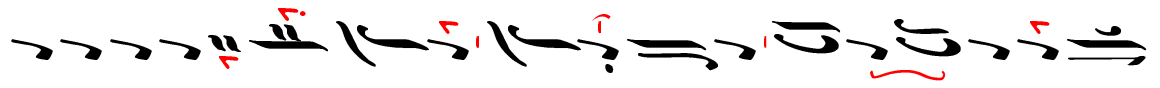

 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν ^Δ την

 ο οντως Θε ο το ο κοον σε με γα α λυ υ υ υ

 υ νο ο ο ο με ε ε εν ^Π

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

A^{Πα}
 ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως ^Δ

 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε

 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον ^Π την α α

 ει μα κα ρι ι ι στο ον ^{Κε} και αι αι πα α

 να α α μω ω μη η η το ον ^Δ και μη τε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του ου ου Θε ε

 ε ου ου η η η μων ^{Κε} την τι μι ι ω

^{Κε} τε ε ε ε ρα αν ^Π των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ ^Π

 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρα α α αν ^Ζ α συ γ κρι ι ι ι ι τω ω ως

 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι ι μ ^{Κε} τη ην α δι ι

 ω ω ω ω ω νι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

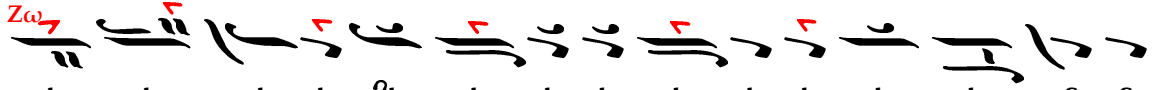
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

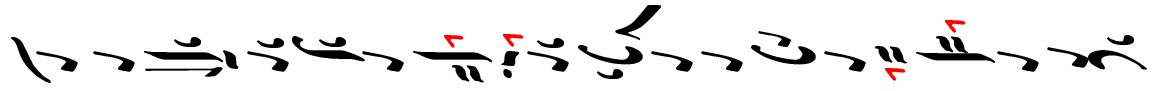
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε

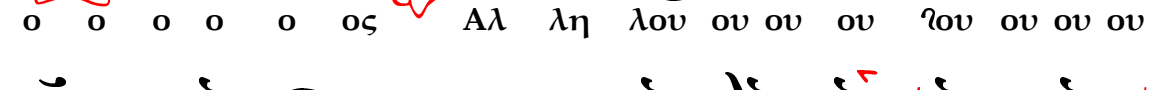
 σται δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου του ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ